

Построяване на декартово дърво (алтернативен подход)

Ще създадем декартовото дърво като родителски масив *parent* (който лесно може да се преобразува в списък на съседства или каквато и да е друга форма на представяне). Тъй като върховете на декартовото дърво са уникални индекси, то в масива *parent* ще използваме индекса за връх, а стойността в този индекс за да покажем кой индекс е баща му.

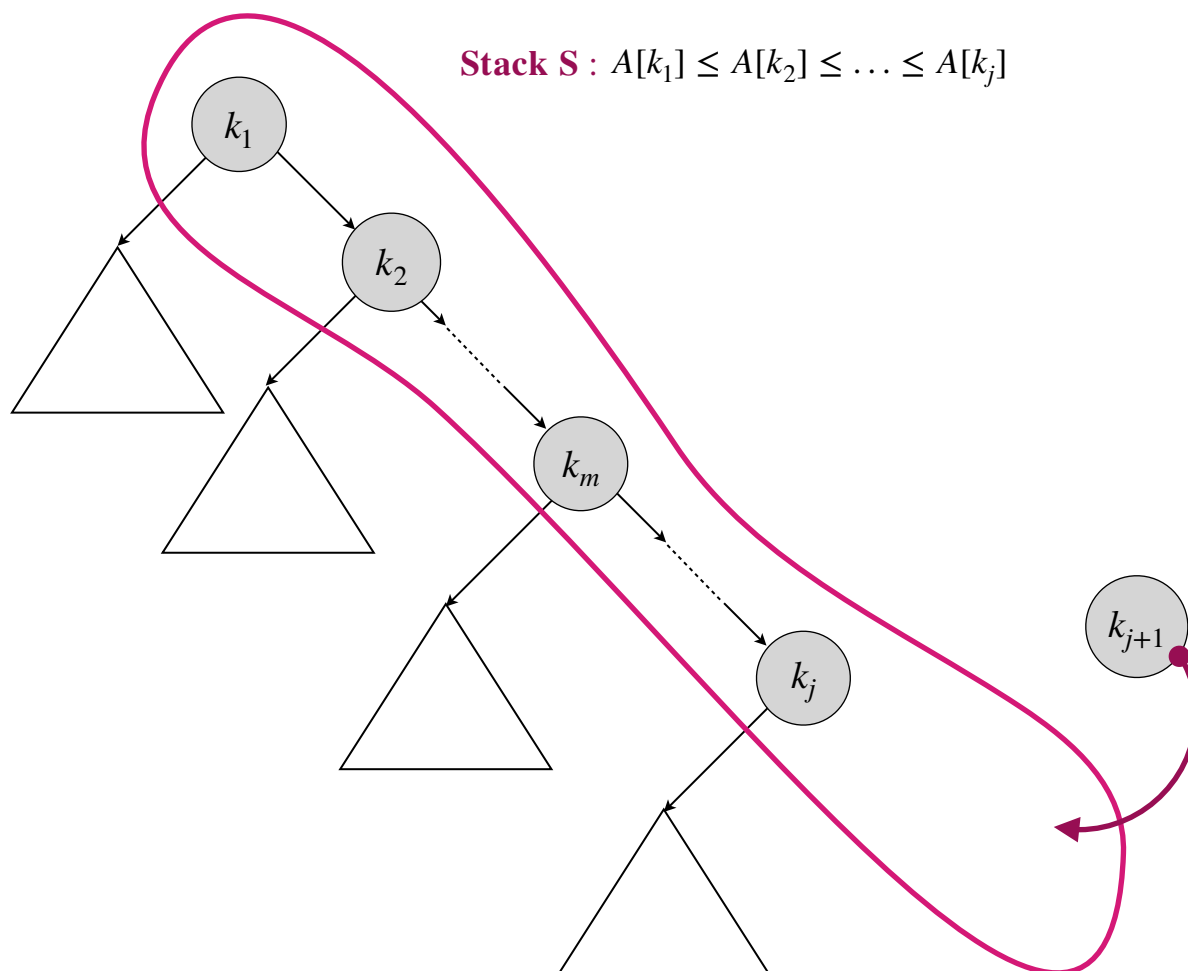
Идея на алгоритъма:

Ще използваме стек, в който ще слагаме върховете от „най-десния път“. Той ще се запълва всеки път когато пристига връх, зад чиито индекс стои по-ниска стойност от последната в масива. Всеки път когато дойде индекс с по-висока стойност в масива от последната в стека - ще започваме да вадим елементи от стека, докато не срещнем по ниска и тогава ще вкараме текущата стойност в стека. Стека ще ни даде възможност лесно да съхраняваме информация, чрез която бързо да проверяваме на кой елемент искаме да прикачваме роднински връзки.

Псевдо код:

procedure *Build()*

```
parent[0...n - 1] // създаваме родителския масив, който ще върнем
stack S ← ∅ // създаваме празен стек, който да репрезентира текущия най-десен път
for i ← 1 to n - 1 do
    while S ≠ ∅ and A[S.lookup()] ≥ A[i] do
        last ← S.lookup() // запазваме върха, чиито баща ще падне в ляво от най-десния
        S.extract() // път (защото на негово място ще дойде текущия връх (индекс))
    done
    if S ≠ ∅
        parent[i] ← S.lookup() // закачаме текущия връх към върха в
    if last ≥ 0 // края на вече актуализирания стек
        parent[last] ← i
        S.insert(i)
    done
return parent
```


Всеки път като дойде следващ връх (индекс), например k_{j+1} , той ще търси къде да се покати по-най десния път и да речем това ще е върха k_m , за чиито баща не е изпълнено условието $A[k_{m-1}] \geq A[k_{j+1}]$, (т.е. $A[k_{m-1}] < A[k_{j+1}]$). Тогава на мястото на бащата на k_m : $k_{m-1} = \text{parent}[k_m]$ ще бъде новопоставения връх, а на него ще прикачваме новите роднински връзки.

Заклучение:

Алгоритъмът се базира на една много стара идея, а именно - намиране на най-дълга растяща подредица в редица от числа за линейно време. Там по аналогичен начин използвайки стек детерминираме тази редица като връщаме началния ѝ индекс (и дължината ѝ).

Тук този алгоритъм не е нещо по-различно на идеино ниво от този, който разгледахме с помощната функция *Insert*, но единственото като предимство което се сещам е, че може би доказателството за линейната сложност на този алгоритъм със стека ще е доста тривиална: всеки връх влиза точно веднъж в стека и след като излезе - повече никога не се връща (това е така, защото веднъж кривнал в ляво от най-десния път връх, повече няма как да е част от този път). Накрая в стека ще имаме съхранен целия финален най-десен път.